

Arrest

nr. 217 482 van 26 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Feitenrelaas

U verklaart op 14 januari 1986 geboren te zijn te Yallal. U bezit de Gambiaanse nationaliteit. U groeide op te Yallal en verhuisde op de leeftijd van dertien jaar naar Ebo Town te Serekunda. Nadat u uw scholing stopte, werkte u sinds oktober 2011 als ober in het Senegambia Beach Hotel. Daarnaast was u werkzaam voor de organisaties King Fisher Foundation – een NGO die schoolgaande kinderen hielp – en Young Women Christian Association (YWCA) – een NGO die opkwam voor de rechten van vrouwen en kinderen.

In februari 2012 werd u door 'Bulldozers' in burger gearresteerd. Bulldozers zijn een combinatie van politie, immigratie en marine. Ze vroegen uw identiteitsbewijs en wilden weten waar u vandaan kwam. Ze namen u mee naar het politiekantoor te Kotu. Ze zegden dat ze mensen meenamen die een bedreiging vormen voor de gemeenschap en vroegen waar u werkte. U gaf aan dat u in een hotel te Senegambia werkte. Omdat u in 'Tourist Development Area' (hierna TDA) werkte, dachten ze dat u misschien homoseksuelen zou kennen en ze vroegen u dan ook namen van homoseksuelen te noemen. U gaf geen namen. Na één nacht in de politiecel, werd u vrijgelaten.

In 2012 gaf u twee Nederlandse toeristen, die volgens u lesbisch geaard waren, een rondleiding in Bakau. Veiligheidspersoneel in uniform – dat aanwezig is in elke TDA – hield u tegen. Ze vroegen u wie de meisjes waren en wilden weten of ze lesbisch geaard waren. U gaf aan dat ze het niet waren en jullie bezochten nadien een museum en een krokodillenboerderij. Het veiligheidspersoneel zei dat ze zouden terugkomen in 2013, maar dat deden ze niet. Nog in 2012 werd u tegengehouden aan een checkpoint om het TDA-gebied te Senegambia binnen te gaan. Ze vroegen u waarom u zo homoseksueel bent. U kende verder geen problemen, omdat de beste manier om geen problemen te hebben 'vriendelijk zijn' is. Andere keren vroegen ze u waar u heen ging.

Via de NGO King Fisher Foundation kwam u in contact met de Brit 'Jeff'. Uzelf bent hetero, maar u 'wist' dat Jeff homoseksueel geaard is. In oktober 2013 kwam Jeff naar Gambia om goederen te geven aan scholen en scholieren. Jullie brachten de nacht door in het hotel Chaku Bantang te Farafenni. Om de kosten te drukken, huurden jullie één kamer met twee aparte bedden. Gewapende mannen vielen binnen en namen jullie mee. Er werd niet gezegd waarom jullie meegenomen werden. Jullie brachten de nacht in gevangenschap op een onbekende locatie door. Jeff werd nadien vrijgelaten, terwijl u nog twee dagen vastgehouden werd. Ze stelden u de vraag om namen van lesbische en homoseksuele personen te geven, wat u niet deed. U werd gefolterd. Er werd u gezegd dat iemand gezegd had dat u en Jeff seksuele betrekkingen hadden en dat dit tegen de grondwet was. Ze lieten u gaan, maar zegden dat ze achter u zouden komen, omdat ze weten waar u woont en werkt.

Op 4 november 2013 verliet u Gambia.

Op 15 januari 2016 diende u een verzoek om internationale bescherming in te Italië. Uw verzoek werd geweigerd op 23 december 2016. Op 9 oktober 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Sinds u het land verliet, kwam regelmatig 'veiligheidspersoneel' langs bij uw moeder. In januari 2018 kwamen mensen van het National Intelligence Agency voor de laatste keer naar het huis van uw moeder. Ze vroegen waar u was. Toen uw moeder zei dat u er niet was en u in Europa was, zwaaiden ze en gingen ze weg.

A. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Gambiaanse politiediensten – die u herhaaldelijk vroegen namen te geven van homoseksuelen – en omdat u vervolging door bewoners van dorpen (waar u in dienst van de YWCA ging praten over de praktijk van FGM) vreest, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Betreffende uw vrees voor vervolging door de Gambiaanse politiediensten – die u herhaaldelijk vroegen namen te geven van homoseksuelen – dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw relaas blijkt dat u **niet homoseksueel van aard bent**. Toen u expliciet gevraagd werd of u homoseksueel bent, gaf u aan **hetero** te zijn (persoonlijk onderhoud CGVS, p.13 en p.24). **Er dient dan ook besloten te worden dat uw ingeroepen problemen geen betrekking hebben op uw seksuele geaardheid.**

U gaf verder aan dat u sinds oktober 2011 als ober werkte in het Senegambia Beach hotel te Gambia. U werd daarom herhaaldelijk door Gambiaanse politiediensten tegengehouden en aangemaand om namen van homoseksuelen te geven (persoonlijk onderhoud CGVS, p.8, p.10 en 11). U gaf aan dat het vaak gebeurt in uw land, dat er iemand naar je toe komt en zegt: ik werk voor de politie of het Nationale Intelligence Agency. Ze zullen geen identiteitskaart tonen. U gaf aan dat u in 2012 niet gearresteerd werd, maar u vele keren gestopt werd in TDA gebied. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u eerder aangaf dat u in 2012 gearresteerd werd, gaf u aan dat u wel gearresteerd werd, maar u het niet zag als een arrestatie, maar als iemand lastig vallen. Later gaf u aan dat u werd meegenomen naar het politiebureau, maar het een gewone conversatie was (persoonlijk onderhoud CGVS, p.12-13). Verder gaf u aan dat u een eerste keer 'gestopt' werd in 2012 aan een checkpoint op het kruispunt 'Senegambia'. U gaf aan dat **je het TDA-gebied niet binnen kan zonder langs die checkpoint te passeren** en het soms politie, leger of mensen met burgerkleding waren. Ze vroegen waarom u er zo homoseksueel uitzag en om namen van andere homoseksuelen te noemen. U bleef echter vriendelijk, wat volgens u de beste manier is om eruit te geraken; dan heb je geen problemen. Toen u gevraagd werd wat men vroeg toen men u die andere keren tegenhield, gaf u aan dat ze vragen waarheen je gaat. U vervolgde dat je niet gewoon kan passeren, maar je een badge moet hebben of het moet uitleggen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.15-16). Nog een andere keer – toen u een vriend in Bakau wou bezoeken - vroegen mensen in burgerkleding u om u te identificeren. U werd meegenomen naar het politiebureau te Kotu. Daar werd u uitgelegd dat ze een opruimingsactie deden en ze de slechte mensen – die een bedreiging zijn voor de gemeenschap – meenamen. U legde uit dat u in het Senegambia hotel werkte, waarop ze vroegen of u homoseksuelen kende. Toen u gevraagd werd waarom de politie zou denken dat u homoseksuelen kende, gaf u aan dat het is **omdat u in het TDAgebied werkt** (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16).

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de 'Gambia Tourism Authority' (GTA) en soldaten 'bumpsters' controleren en arresteren. De GTA wil via de 'Tourism Security Unit' (TSU) de (toerisme)industrie vrijmaken van illegale activiteiten, zoals afpersing, diefstal, prostitutie, drugs dealen en andere criminele activiteiten. Het mandaat van de GTA bestaat er onder andere in om de stranden te controleren en te beveiligen. De controles en ondervragingen waaraan u beweerde te zijn onderworpen tijdens uw activiteiten in de toeristische sector kaderen binnen het mandaat van de GTA.

Gelet op bovenstaande dient besloten te worden dat uw ingeroepen problemen geen betrekking hebben op uw seksuele geaardheid, maar wél omdat u regelmatig in TCA-gebied komt en werkt en u vaak in contact komt met buitenlanders die Gambia bezoeken.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt **onvoldoende zwaarwichtig** zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

U gaf zélf aan dat u weliswaar 'gearresteerd' werd, maar u het niet zag als een arrestatie, maar als iemand lastig vallen. Later gaf u aan dat u werd meegenomen naar het politiebureau, maar het een gewone conversatie was (persoonlijk onderhoud CGVS, p.12-13). Over de andere keren dat u werd tegengehouden, gaf u aan dat je het TDA-gebied niet binnen kan zonder langs de checkpoint te passeren, ze vragen waarheen je gaat en je een badge moet hebben of het moet uitleggen. Soms vragen ze zaken als waarom u er zo homoseksueel uitzag en om namen van andere homoseksuelen te noemen. U bleef echter vriendelijk en dat is de beste manier om eruit te geraken; dan heb je geen problemen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.15-16). Niet alleen blijkt uit bovenstaande dat u niet individueel geïdendeerd werd, er dient eveneens te worden vastgesteld dat bovenstaande 'arrestaties' erg kortstondig waren en u ze zelf niet als 'arrestaties', maar eerder als 'lastig vallen' en 'gewone conversaties' zag en ze bijgevolg **niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, beschouwd te kunnen worden.**

U gaf aan dat u op een nacht in oktober 2013 – samen met de Brit Jeff, iemand die net als scholen hielp in het kader van de NGO King Fisher Foundation – een hotelkamer deelde te Farafenni. U wist dat Jeff homoseksueel is (persoonlijk onderhoud CGVS, p.11). Gewapende mannen vielen de hotelkamer binnen en namen jullie mee. Opnieuw werd u de vraag gesteld om namen van lesbische en homoseksuele personen te geven, wat u niet deed. U werd gefolterd. Er werd u gezegd dat iemand gezegd had dat u en Jeff seksuele betrekkingen hadden en dat dit tegen de grondwet was (persoonlijk onderhoud CGVS, p.8, p.10 en 11).

*Vooreerst is het **opmerkelijk** dat u – die reeds eerder voortdurend werd 'lastiggevallend' door verschillende politiediensten omdat u werkzaam was in het Senegambia Beach hotel, u die reeds wist dat Jeff homoseksueel is én u die als persoon die jarenlang in een hotel in de TDA werkte ongetwijfeld weet dat in de buurt van de hotels 'Bumpsters' 's nachts aan homoprostitutie doen waarbij ze hun lichaam tegen veel geld aan toeristen verkopen (zaken waartegen de 'Tourism Security Unit' – TSU optreedt) (zie administratief dossier) – een hotelkamer met de Brit Jeff zou delen. Toen u gevraagd werd waarom jullie geen twee kamers boekten in het hotel, gaf u eerst aan dat Jeff niemand kende. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat jullie elkaar kenden en u verwees naar het feit dat er niet teveel muggen waren in het gebied. Toen de vraag nogmaals gesteld werd, gaf u aan dat het was om de kosten te dekken (persoonlijk onderhoud CGVS, p.24). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of u niet dacht dat het (op één kamer slapen) problemen kon opleveren, verklaarde u dat het 'ok' is dat je in één kamer in twee verschillende bedden slaapt. U vervolgde dat jullie niets deden dat de overheid zou zoeken of verbieden (persoonlijk onderhoud CGVS, p.24). Dat u – gelet op uw eerdere ervaringen, het gedrag van 'Bumpsters' rond hotels bekend is en de focus van de Tourism Security Unit – op geen enkel moment dacht aan het feit dat een hotelkamer delen met een blanke man verdacht zou overkomen (u gaf zelfs integendeel aan dat u voorzichtig was), doet twijfels rijzen aan uw verklaring dat u de hotelkamer deelde met Jeff.*

*Betreffende dit incident dient verder te worden vastgesteld dat u **erg vaag** blijft.*

Zo gaf u aan dat plots, uit het niets, gewapende mannen naar het huis kwamen, ze binnenkwamen en jullie arresteerden. U gaf aan dat jullie naar een onbekende plaats werden meegenomen, Jeff de dag nadien vrijgelaten werd en u er twee dagen moest blijven. U werd hardhandig gevraagd om namen van homo's en lesbiennes te geven, wat u niet deed (persoonlijk onderhoud CGVS, p.11-12). Toen u gevraagd werd waar jullie precies naartoe gebracht werden, herhaalde u dat u naar een onbekende plaats gebracht werd. Toen u gevraagd werd of u naar een cel gebracht werd, gaf u aan dat het een donker huis was met een klein raam voor licht en lucht (persoonlijk onderhoud CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd of het de politie was die u arresteerde, gaf u vaag aan dat het mensen in burgerkleding waren. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u niet kon zeggen of het politie of militairen waren en ze een gemeenschappelijke operatie hebben (persoonlijk onderhoud CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd wat er gebeurde nadat u twee dagen opgesloten zat en u hardhandig gevraagd werd om namen van homo's en lesbiennes te geven, gaf u aan dat u werd vrijgelaten. U gaf aan dat de politie enkel kan dreigen, ze weten wie u bent en ze altijd achter u aan kunnen komen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.26).

Er dient te worden vastgesteld dat u erg vaag blijft betreffende een aantal cruciale aspecten van het beweerd incident in oktober 2013 (zoals wie u arresteerde en waar u opgesloten zat), wat de geloofwaardigheid van de feiten ernstig aantast.

*Overigens dient ook hier te worden opgemerkt dat - zelfs indien geloof zou gehecht worden aan bovenstaande feiten, quod non, - bovenstaande arrestatie erg kortstondig was (2 dagen) en ze **niet zwaarwichtig genoeg is om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, beschouwd te kunnen worden.***

Vervolgens dienen bij uw verklaring dat u vervolging vreest door bewoners van dorpen, omdat u er in dienst van de YWCA ging praten over de praktijk van FGM volgende opmerkingen gemaakt worden.

U verklaarde dat u werkzaam was voor de 'Young Women Christian Association' (YWCA), een NGO met wereldwijd 25 miljoen leden die hielp tegen geweld op vrouwen en kinderen. Jullie gingen naar dorpen om de mensen te sensibiliseren en duidelijk te maken dat ze moeten stoppen met geweld tegen vrouwen (zoals Female Genital Mutilation (FGM), gedwongen huwelijken of kinderhuwelijken). U gaf verder aan dat mensen soms heel positief zijn, er mensen zijn die naar je luisteren, die weten wat je zegt, die willen helpen en er ook mensen zijn die niet willen dat je verder gaat en die bedreigingen uiten,

omdat het met religie te maken heeft. U ging verder dat in sommige scenario's mensen jullie overtuigen waarom ze de praktijk blijven beoefenen. U vervolgde dat de taak individueel onmogelijk is (mensen dan niet naar je willen luisteren), maar als je bij een groep bent, met legale documenten, het gemakkelijker gaat (persoonlijk onderhoud CGVS, p.8 en p.10-11). Toen de dossierbehandelaar u expliciet vroeg of u ooit problemen kende omwille van uw lidmaatschap van YWCA, gaf u aan dat 'toen jullie buitengingen, de mensen niet vriendelijk zijn en de mensen zeggen dat wat we doen niet goed is en het tegen hun religie is'. Toen u nog duidelijker gevraagd werd wat het ergste was dat u meemaakte, herhaalde u dat ze – bij de kwestie FGM – het als een traditie zagen, iets religieus dat al lang bestond en ze vroegen waarom dit moest stoppen als het sunna is in de religie (persoonlijk onderhoud CGVS, p.33).

Opnieuw dient te worden vastgesteld dat bovenstaande feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, beschouwd te kunnen worden. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een aantal documenten neer, namelijk een attest van het volgen van een opleiding integratie, een lidkaart van GAMS, attesten van opleidingen in het kader van de hotelschool en een attest en foto's betreffende uw activiteiten voor de King Fisher Foundation. De door u neergelegde attesten van opleidingen tonen louter aan dat u deze opleidingen volgde. Uw lidmaatschap van GAMS en het attest en de foto's betreffende uw activiteiten voor de King Fisher Foundation tonen aan dat u een interesse heeft voor het thema FGM en u betrokken was bij de organisatie King Fisher Foundation, wat niet in twijfel getrokken wordt. Erg merkwaardig is echter dat het attest van de King Fisher Foundation de activiteiten die u voor de organisatie deed vermeldt, aangeeft dat u een verzoek om internationale bescherming indiende, u aanbevolen wordt om asiel te krijgen in België, maar het attest op geen enkel moment melding maakt van de vervolging die u ondergaan zou hebben toen u – samen met Jeff – voor de King Fisher Foundation actief was. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze vervolging.

Verder legde uw advocate, Celine Mandelblat, opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud neer (zie e-mail dd. 18 april 2018 in het administratief dossier). Het betreffen voornamelijk schrijffouten, een onduidelijkheid over de term 'gay' en de rechtszaak tegen twee personen genaamd Mr. Fatty en Mr. Amadou, de mening van de president over homoseksualiteit, het percentage van vrouwen die besneden zijn in Gambia; correcties en aanvullingen die niets toevoegen aan het dossier en die bijgevolg bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Uit al het voorgaande blijkt dat men bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: "Vreemdelingenwet"), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen; van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM); van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur; van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidbeginsel.

Inzake de motivering omtrent de vluchtelingenstatus verwijst verzoeker naar algemene beginselen van het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming.

Ten aanzien van de bestreden beslissing laat verzoeker gelden:

"1. ten onrechte houdt het CGVS voor dat de ingeroepen problemen geen betrekking hebben op de seksuele geaardheid van verzoeker.

Verzoeker verklaarde zelf inderdaad hetero te zijn en geen homo.

Verzoeker kwam wel zoals blijkt in aanraking via zijn professionele activiteit met een aantal homoseksuelen ook onder vrienden, toeristen en lesbiennes.

Het gaat niet over het feit of verzoeker al dan niet zelf homoseksueel is doch de problemen die verzoeker kende in zijn land van oorsprong zijn gerelateerd aan zijn nauwe contacten met talrijke homoseksuelen en de gebieden waar verzoeker zich ophieldt.

Gezien de verwerping van homoseksuelen in Gambia en hun vervolging, werd verzoeker ook gezocht nu hij met dezen contacten onderhield.

De problemen zijn dus wel degelijk gerelateerd aan de visie die men heeft op homoseksualiteit in Gambia en zijn ongetwijfeld de reden van de arrestaties en problemen die verzoeker kende.

Verzoeker werd als het ware gestigmatiseerd en had problemen enkel door zijn contacten met homoseksuelen.

Overigens blijkt overigens uit het eigen verhoor van verzoeker dat deze zelf op een bepaald ogenblik werd bestempeld als zijnde homoseksueel.

In zijn gehoorverslag op het CGVS p. 11 komt dit naar voor: (...)

2. Ten onrechte verwijst het CGVS als verklaring waarom verzoeker regelmatig werd gecontroleerd en problemen had naar het gegeven dat verzoeker zich regelmatig in het TPA gebied begaf, er werkte en vaak in contact kwam met buitenlanders die Gambia bezoeken.

Verzoeker verwijst duidelijk naar het gegeven dat de controle van verzoeker duidelijk niet meer gerelateerd was aan zijn professionele activiteit of de noodwendigheden van een controle door deze diensten.

Dit komt duidelijk naar voor in de vraagstelling van deze instanties die verzoeker ondervroegen waarom hij er zo homoseksueel uitzag en om namen te geven van andere homoseksuelen.

Dergelijke controle en ondervraging kadert duidelijk niet meer binnen het mandaat van de GTA .

Doch dergelijke ondervraging is duidelijk ingegeven omwille van het vervolgingsbeleid in Gambia tov homoseksuelen.

De zienswijze van het CGVS kan dan ook niet gevolgd worden.

3 Ten onrechte stelt het CGVS dat de gegevens die verzoeker zou aanbrengen, onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn in de zin van de Vluchtelingenconventie of de subsidiaire beschermingsstatus. Hierbij haalt het CGVS de zogenaamde arrestaties aan of de momenten waarbij verzoeker werd lastiggevallen en tegengehouden.

Het CGVS geeft niet weer waarom een vrijheidsberoving en dergelijke behandeling van verzoeker niet als zwaarwichtig zou kunnen worden beschouwd temeer deze duidelijk waren gebaseerd op de verwerping en discriminatie van homoseksuelen.

Verzoeker werd namelijk wel individueel gevisieerd waar het hing over contacten die hij onderhield met homoseksuelen.

Verder blijkt uit het gehoorverslag (zie als volgt) wel degelijk dat de problemen naar verzoeker individueel toe nog steeds bestaan en individueel zijn.

Er komt nog steeds veiligheidspersoneel bij de moeder van verzoeker zoals blijkt uit het gehoorverslag als volgt: (...)

4 Verder houdt het CGVS geen rekening met het gegeven dat verzoeker naast zijn professionele activiteit als ober , ook nog werkzaam was in NGO's zoals de King Fisher Fondatio, en YWCA en Young Women Christian Association met als doel mensen te sensibiliseren op verschillende vlakken.

Het CGVS heeft nergens de mogelijke link ook onderzocht tussen de problemen van verzoeker en deze activiteiten die ook soms moeilijk aanvaard worden in Gambia.

(...)

5. Het CGVS houdt ook geen rekening met het gegeven dat verzoeker geen medewerking verleende aan de Gambiaanse autoriteiten tot het geven van namen.

Ook dit aspect werd onvoldoende onderzocht of nagegaan.

In het gehoorverslag verklaarde verzoeker duidelijk: (...)

6. De zwaarwichtigheid die het CGVS betwist van de opgeworpen feiten wordt tegengesproken door de talrijke arrestaties/opsluiten in cel.

Verzoeker verklaarde hierover op het CGVS (...)

7. Verzoeker weerlegt ook de motivering van het CGVS dat hij erg vaag zou zijn gebleven over het beweerde incident in 2013.

Deze vaagheid blijkt althans niet uit de bewoordingen van het gehoorverslag dat verzoeker hierbij herneemt en waaruit overigens blijkt dat het CGVS geen bijkomende vragen heeft gesteld.

Indien bepaalde zaken niet voldoende in detail werden uiteengezet door het CGVS, had deze perfect de mogelijkheid om verzoeker bijkomende vragen te stellen hetgeen niet gebeurde.

Dit houdt dan ook in dat men moeilijk aan verzoeker kan verwijten vaag te blijven over cruciale aspecten van het incident van 2013.

8. Het CGVS houdt onvoldoende rekening met de talrijke documenten die verzoeker kon bijbrengen.

Hierop werd merkwaardig niet dieper ingegaan door het CGVS terwijl deze stukken mee de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker ondersteunen.

Zie het gehoorverslag als volgt: (...)

Het is niet duidelijk waarom het CGVS verder stelt dat het attest van de King Fisher Organisation bepaalde vermeldingen had moeten maken zoals het CGVS stelt.

9. Verder is het opmerkelijk dat het CGVS geen tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker kan weerhouden met name tussen zijn verklaringen voor DVZ en anderzijds deze voor het CGVS."

Met betrekking tot de subsidiare beschermingsstatus laat verzoeker gelden:

"(...)

Dat er inmiddels blijkt dat de problemen van verzoeker zeer sterk verbonden zijn met de contacten die verzoeker heeft met mensen uit het homoseksuele milieu waarbij verzoeker zelf reeds verdacht werd van homoseksueel te zijn.

In artikel 1 A, lid 2, van het VN Vluchtelingenverdrag is bepaald dat een persoon die een gegronde vrees heeft voor vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep, als vluchteling wordt aangemerkt en bescherming verdient. Deze persoon krijgt dan bescherming omdat hij als onderdeel van een sociale groep wordt vervolgd in zijn land van herkomst. Uit artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) wordt afgeleid dat uitzetting van een asielzoeker naar zijn land van herkomst verboden is als deze daar een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke, vernederende behandelingen of bestraffingen.

Daarnaast bepaalt het EVRM in artikel 8, dat ieder persoon het recht heeft op eerbiediging van zijn of haar privé, familie- en gezinsleven. Onder privéleven wordt ook het seksleven van een persoon verstaan. Artikel 14 EVRM geldt als het verbod van discriminatie. Onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, het behoren tot een nationale minderheid, geboorte of andere status, is verboden

Dat verwerende partij deze elementen dus ook niet grondig heeft onderzocht.

Overwegende dat aangezien tegenpartij over een zekere appreciatiemarge beschikt, ze verplicht is haar beslissingen zowel in feite als in rechte draagkrachtig te motiveren. Dat naast het feit dat er geen enkele twijfel kan bestaan zoals hiervoor aangetoond over de regio van afkomst van verzoekers land van herkomst - quod non - verwerende partij niet ontslaat van zijn plicht om zowel de algemene veiligheidssituatie en bestaan van een willekeurig geweld, alsook de risico tot het ondergaan van een ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, ten gronde te analyseren. Dat verwerende partij niet is toegestaan om elk vorm van bescherming te weigeren omwille een beweerde onwaarheid of zekere contradicties in het relaas van verzoeker (die overigens allen worden weerlegd)

Dat, in casu, het Commissariaat overtuigd is van de Gambiaanse nationaliteit van verzoeker.

Dat het Commissariaat de reële onveiligheidssituatie in Gambia kent en niet kan betwisten dat er vervolging is tav homoseksuelen temeer de streng Islamitische godsdienst.

Dat verwerende partij niet draagkrachtig haar weigering tot het toekennen van de subsidiare statuut motiveert.

Dat verwerende partij haar appreciatie marge overschrijdt.

Dat verwerende partij haar motiveringsplicht schendt.

Dat voor al die redenen, de bestreden beslissing vernietigd moet worden en de subsidiare bescherming aan verzoeker toegekend moet worden."

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de

middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.4. Verzoeker is zelf niet homoseksueel geaard maar voert aan dat hij omwille van contacten met homoseksuele toeristen in zijn land van herkomst in de negatieve aandacht van de autoriteiten stond.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker verklaart dat hij reeds in Italië een verzoek om internationale bescherming indiende om dezelfde redenen die hij aanhaalt in België (cf. gehoorverslag CGVS, p. 3-4). De vaststelling dat verzoeker in Italië, na onderzoek van zijn dossier, internationale bescherming werd geweigerd is een aanwijzing dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. Verzoeker stelt omtrent de problemen die hij ondervond in het TPA-gebied, *in casu* controle en ondervragingen, dat deze zich voordeden omdat ze buiten het mandaat van de GTA vielen en veroorzaakt werden wegens het vervolgingsbeleid ten aanzien van homoseksuelen. Uit verzoekers verklaringen (cf. gehoor CGVS, p. 12-16) kan echter niet opgemaakt worden dat hij op een andere wijze behandeld werd dan een andere Gambianen die werkzaam waren in de toeristenindustrie; het blijkt dat verzoeker zelf spreekt over 'lastig vallen' (cf. gehoor CGVS, p. 12). Verzoekers stelling dat deze controles gebeurden binnen het kader van het vervolgingsbeleid ten aanzien van homoseksuelen kan dan ook niet worden aangenomen.

De navolgende motivering werd derhalve op goede gronden genomen en door de Raad bijgetreden: *"Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de 'Gambia Tourism Authority' (GTA) en soldaten 'bumpsters' controleren en arresteren. De GTA wil via de 'Tourism Security Unit' (TSU) de (toerisme)industrie vrijmaken van illegale activiteiten, zoals afpersing, diefstal, prostitutie, drugs dealen en andere criminele activiteiten. Het mandaat van de GTA bestaat er onder andere in om de stranden te controleren en te beveiligen. De controles en ondervragingen waaraan u beweerde te zijn onderworpen tijdens uw activiteiten in de toeristische sector kaderen binnen het mandaat van de GTA. Gelet op bovenstaande dient besloten te worden dat uw ingeroepen problemen geen betrekking hebben op uw seksuele geaardheid, maar wél omdat u regelmatig in TCA-gebied komt en werkt en u vaak in contact komt met buitenlanders die Gambia bezoeken.*

U gaf zélf aan dat u weliswaar 'gearresteerd' werd, maar u het niet zag als een arrestatie, maar als iemand lastig vallen. Later gaf u aan dat u werd meegenomen naar het politiebureau, maar het een gewone conversatie was (persoonlijk onderhoud CGVS, p.12-13).

Over de andere keren dat u werd tegengehouden, gaf u aan dat je het TDA-gebied niet binnen kan zonder langs de checkpoint te passeren, ze vragen waarheen je gaat en je een badge moet hebben of het moet uitleggen. Soms vragen ze zaken als waarom u er zo homoseksueel uitzag en om namen van andere homoseksuelen te noemen. U bleef echter vriendelijk en dat is de beste manier om eruit te geraken; dan heb je geen problemen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.15-16). Niet alleen blijkt uit bovenstaande dat u niet individueel gevisieerd werd, er dient eveneens te worden vastgesteld dat bovenstaande 'arrestaties' erg kortstondig waren en u ze zelf niet als 'arrestaties', maar eerder als 'lastig vallen' en 'gewone conversaties' zag en ze bijgevolg **niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, beschouwd te kunnen worden.**"

Verzoeker voert aan dat hij in 2013 werd opgesloten omdat hij een nacht de hotelkamer deelde met Jeff, een Britse homoseksueel. Omtrent de reden en het verloop van de vermeende arrestatie stelt de bestreden beslissing:

"U gaf aan dat u op een nacht in oktober 2013 – samen met de Brit Jeff, iemand die net als scholen hielp in het kader van de NGO King Fisher Foundation – een hotelkamer deelde te Farafenni. U wist dat Jeff homoseksueel is (persoonlijk onderhoud CGVS, p.11). Gewapende mannen vielen de hotelkamer binnen en namen jullie mee. Opnieuw werd u de vraag gesteld om namen van lesbische en homoseksuele personen te geven, wat u niet deed. U werd gefolterd. Er werd u gezegd dat iemand gezegd had dat u en Jeff seksuele betrekkingen hadden en dat dit tegen de grondwet was (persoonlijk onderhoud CGVS, p.8, p.10 en 11).

Vooreerst is het **opmerkelijk** dat u – die reeds eerder voortdurend werd 'lastiggevallen' door verschillende politiediensten omdat u werkzaam was in het Senegambia Beach hotel, u die reeds wist dat Jeff homoseksueel is én u die als persoon die jarenlang in een hotel in de TDA werkte ongetwijfeld weet dat in de buurt van de hotels 'Bumpsters' 's nachts aan homoprostitutie doen waarbij ze hun lichaam tegen veel geld aan toeristen verkopen (zaken waartegen de 'Tourism Security Unit' – TSU optreedt) (zie administratief dossier) – een hotelkamer met de Brit Jeff zou delen. Toen u gevraagd werd waarom jullie geen twee kamers boekten in het hotel, gaf u eerst aan dat Jeff niemand kende. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat jullie elkaar kenden en u verwees naar het feit dat er niet teveel muggen waren in het gebied. Toen de vraag nogmaals gesteld werd, gaf u aan dat het was om de kosten te dekken (persoonlijk onderhoud CGVS, p.24). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of u niet dacht dat het (op één kamer slapen) problemen kon opleveren, verklaarde u dat het 'ok' is dat je in één kamer in twee verschillende bedden slaapt. U vervolgde dat jullie niets deden dat de overheid zou zoeken of verbieden (persoonlijk onderhoud CGVS, p.24). Dat u – gelet op uw eerdere ervaringen, het gedrag van 'Bumpsters' rond hotels bekend is en de focus van de Tourism Security Unit – op geen enkel moment dacht aan het feit dat een hotelkamer delen met een blanke man verdacht zou overkomen (u gaf zelfs integendeel aan dat u voorzichtig was), doet twijfels rijzen aan uw verklaring dat u de hotelkamer deelde met Jeff.

Betreffende dit incident dient verder te worden vastgesteld dat u **erg vaag** blijft.

Zo gaf u aan dat plots, uit het niets, gewapende mannen naar het huis kwamen, ze binnenkwamen en jullie arresteerden. U gaf aan dat jullie naar een onbekende plaats werden meegenomen, Jeff de dag nadien vrijgelaten werd en u er twee dagen moest blijven. U werd hardhandig gevraagd om namen van homo's en lesbiennes te geven, wat u niet deed (persoonlijk onderhoud CGVS, p.11-12). Toen u gevraagd werd waar jullie precies naartoe gebracht werden, herhaalde u dat u naar een onbekende plaats gebracht werd. Toen u gevraagd werd of u naar een cel gebracht werd, gaf u aan dat het een donker huis was met een klein raam voor licht en lucht (persoonlijk onderhoud CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd of het de politie was die u arresteerde, gaf u vaag aan dat het mensen in burgerkleding waren. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u niet kon zeggen of het politie of militairen waren en ze een gemeenschappelijke operatie hebben (persoonlijk onderhoud CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd wat er gebeurde nadat u twee dagen opgesloten zat en u hardhandig gevraagd werd om namen van homo's en lesbiennes te geven, gaf u aan dat u werd vrijgelaten. U gaf aan dat de politie enkel kan dreigen, ze weten wie u bent en ze altijd achter u aan kunnen komen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.26).

Er dient te worden vastgesteld dat u erg vaag blijft betreffende een aantal cruciale aspecten van het beweerde incident in oktober 2013 (zoals wie u arresteerde en waar u opgesloten zat), wat de geloofwaardigheid van de feiten ernstig aantast."

De loutere ontkenning dat verzoeker vaag was en de verwijzing naar het gehoorverslag is niet dienstig ter weerlegging van voormelde motivering. Uit het gehoorverslag blijkt dat afdoende nuttige vragen werden gesteld.

De voormelde motivering dient ook te worden gelezen met navolgende vaststelling in de bestreden beslissing: *"Erg merkwaardig is echter dat het attest van de King Fisher Foundation de activiteiten die u voor de organisatie deed vermeldt, aangeeft dat u een verzoek om internationale bescherming indiende, u aanbevolen wordt om asiel te krijgen in België, maar het attest op geen enkel moment melding maakt van de vervolging die u ondergaan zou hebben toen u – samen met Jeff – voor de King Fisher Foundation actief was. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze vervolging."*

De voormelde motiveringen blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij in oktober 2013 gedurende twee dagen werd gearresteerd.

Verzoeker voert ook aan dat verweerder geen rekening hield met zijn activiteiten voor ngo's. Verzoeker miskent echter de bestreden beslissing waar deze dienaangaande motiveert:

"U verklaarde dat u werkzaam was voor de 'Young Women Christian Association' (YWCA), een NGO met wereldwijd 25 miljoen leden die hielp tegen geweld op vrouwen en kinderen. Jullie gingen naar dorpen om de mensen te sensibiliseren en duidelijk te maken dat ze moeten stoppen met geweld tegen vrouwen (zoals Female Genital Mutilation (FGM), gedwongen huwelijken of kinderhuwelijken). U gaf verder aan dat mensen soms heel positief zijn, er mensen zijn die naar je luisteren, die weten wat je zegt, die willen helpen en er ook mensen zijn die niet willen dat je verder gaat en die bedreigingen uiten, omdat het met religie te maken heeft. U ging verder dat in sommige scenario's mensen jullie overtuigen waarom ze de praktijk blijven beoefenen. U vervolgde dat de taak individueel onmogelijk is (mensen dan niet naar je willen luisteren), maar als je bij een groep bent, met legale documenten, het gemakkelijker gaat (persoonlijk onderhoud CGVS, p.8 en p.10-11). Toen de dossierbehandelaar u expliciet vroeg of u ooit problemen kende omwille van uw lidmaatschap van YWCA, gaf u aan dat 'toen jullie buitengingen, de mensen niet vriendelijk zijn en de mensen zeggen dat wat we doen niet goed is en het tegen hun religie is'. Toen u nog duidelijker gevraagd werd wat het ergste was dat u meemaakte, herhaalde u dat ze – bij de kwestie FGM – het als een traditie zagen, iets religieus dat al lang bestond en ze vroegen waarom dit moest stoppen als het sunna is in de religie (persoonlijk onderhoud CGVS, p.33).

Opnieuw dient te worden vastgesteld dat bovenstaande feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, beschouwd te kunnen worden. (...)Uw lidmaatschap van GAMS en het attest en de foto's betreffende uw activiteiten voor de King Fisher Foundation tonen aan dat u een interesse heeft voor het thema FGM en u betrokken was bij de organisatie King Fisher Foundation, wat niet in twijfel getrokken wordt. Erg merkwaardig is echter dat het attest van de King Fisher Foundation de activiteiten die u voor de organisatie deed vermeldt, aangeeft dat u een verzoek om internationale bescherming indiende, u aanbevolen wordt om asiel te krijgen in België, maar het attest op geen enkel moment melding maakt van de vervolging die u ondergaan zou hebben toen u – samen met Jeff – voor de King Fisher Foundation actief was. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze vervolging."

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die voormelde motivering in een ander daglicht kunnen stellen.

Waar verzoeker stelt dat er geen rekening werd gehouden met zijn documenten blijkt dat de bestreden beslissing oordeelde: *"In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een aantal documenten neer, namelijk een attest van het volgen van een opleiding integratie, een lidkaart van GAMS, attesten van opleidingen in het kader van de hotelschool en een attest en foto's betreffende uw activiteiten voor de King Fisher Foundation. De door u neergelegde attesten van opleidingen tonen louter aan dat u deze opleidingen volgde. Uw lidmaatschap van GAMS en het attest en de foto's betreffende uw activiteiten voor de King Fisher Foundation tonen aan dat u een interesse heeft voor het thema FGM en u betrokken was bij de organisatie King Fisher Foundation, wat niet in twijfel getrokken wordt. Erg merkwaardig is echter dat het attest van de King Fisher Foundation de activiteiten die u voor de organisatie deed vermeldt, aangeeft dat u een verzoek om internationale bescherming indiende, u aanbevolen wordt om asiel te krijgen in België, maar het attest op geen enkel moment melding maakt van de vervolging die u ondergaan zou hebben toen u – samen met Jeff – voor de King Fisher Foundation actief was. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze vervolging."*

Verder legde uw advocate, Celine Mandelblat, opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud neer (zie e-mail dd. 18 april 2018 in het administratief dossier). Het betreffen voornamelijk schrijffouten, een onduidelijkheid over de term 'gay' en de rechtszaak tegen twee personen genaamd Mr. Fatty en Mr. Amadou, de mening van de president over homoseksualiteit, het percentage van vrouwen die besneden zijn in Gambia; correcties en aanvullingen die niets toevoegen aan het dossier en die bijgevolg bovenstaande vaststellingen niet wijzigen."

Verzoeker duidt niet concreet aan welke documenten niet in aanmerking werden genomen of verkeerd werden beoordeeld. De voormelde motivering blijft onverminderd overeind.

Voorgaande vaststellingen leiden tot het besluit dat verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging is gebaseerd op ongeloofwaardige verklaringen; verzoekers verklaringen zijn immers niet samenhangend en aannemelijk bevonden en ze zijn in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek.

Het feit dat er geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker voor de DVZ en voor het CGVS kan niet worden aangenomen om verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Inzake de subsidiaire bescherming verwijst verzoeker naar de artikelen 8 en 14 van het EVRM; maar verzoeker werkt op generlei wijze concreet uit waarom deze artikelen van toepassing zouden zijn in het kader van de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn relaas in het kader van het vluchtelingenstatuut. Dit relaas werd echter als ongeloofwaardig beoordeeld. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS